

42. szám.
October 19-én, 1867.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50 kr.—
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárnál.
Kiadóhivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám.

XVIII. kötet.

Mutatvány, Göcseji Gyulának „Csalánvirágok czimü sajtó alatt levő művéből.

I.

Alkotmányos zugolodások egy kövér emberhez, kinek csak az a baja hogy jó dolga miatt igen elhizott.

A juhászbundának azon sajtóságát :
Hogy nyáron jégverem, s télen pótol kályhát,
Ugy hiszem, ismered, legalább hírebül,
Nevetéstől is a sovány hízik, s épül,
Mig a kövér ember ikrája megcsappan,
Lassankint olvadván, mint vízben a szappan.
Ne mondj anathemát tehát kedves Imre,
Kissé rosz menetü, de igaz versimre,
A se zsenirozzon, hogy sípom csak fűzfa,
A sors több ily extrem dolgokat is üz ma ;
Lásd! például Pesten van mostan egy művész,
A ki arról hires, hogy töle a művész,
Cremonában készült fügefahegedün
Medve-tánczoltató nótákat húz nekünk.
Pannonia asszonyt instrumentumával
Ugy elhedegülte, hogy majd alig állhat.
Különben ő doctor, és a neve: *Latán*,
Még pedig diplomás, s nem holmi *sarlatán*.
Csakhogy tudományát vesztünkre használja,
Melytől felkopik a magyar ember álla.

Medicinából (mivel keserűek)
Minden csepphez dukál egy pár czukor-süveg.
Fanyar piluláit, nehogy gégénk' marja,
Csinos nemzeti szín ostyába takarja.
Ha szived fáj, mondja : „okozta léghuzat,
S csak orrod viszkessen, tüstént fogat huzat.
Sokan érzik hasuk kinos csikarását,
De mintha tartnának a szájukban kását,
Ál-elégültségből dúdolják szüntelen :
Hogy doctor Latinus ártatlan, büntelen.
Igaz, ha egy dőre követ dob a kútba,
Kell hozzá száz okos, a ki azt kihúzza,
De mivel a kútban bent van a roppant kö,
Ép azért ne mondjuk : üsse meg a menykő!
Csitt nyelv! addig hallgass, mig a fejem nem fáj ;
Tudod-e, mi az a *nemzeti policzáj?*!
Meg van még a régi rongyos német nadrág,
Semmi sem új, csak a sujtás, mit szemed lát.
Régi rozzant csárda, ujra kimeszelve,
Melyre ráfogta a világ gonosz nyelve,

Hogy bent löre helyett valódi bort mérnek,
A mit inkább lehet hívni almalének.

Előbb a gyermeket azzal ijesztgettük :
Ha jó nem lesz, tüstént Bachmumusnak vetjük,
Ez elment Rómába, mezitláb bujdosni,
Hanem itt feledte a central-kalocsnit,
S „*Pesti Napló et Comp;*“ szépen fel is húzta,
Hogy contrásaival ő járjon benn újra.
Egyiptomi zsidók sorsára jutottunk,
Előbb a hagymától, most éhen fuldoklunk.
Hajdan Bach Fárao hajtott rabigába,
S most Andrásy Mózsés vezet a pusztába.
Mózsés az istennel társalog, az igaz,
Hanem ez ránk nézve szörnyű sovány vigasz.
Ó Napoleonnal iszik Bruderschaftot,
Az alatt mi nyelünk vastag kávátszot,
Kenyhánk hisz elég nagy, sül is, fől is benne,

De ha szakácsnénkkel vele van a fene,
Mert 48 féle sültnek csak a szagát
Éreztetni velünk, de belőle nem ád.
Az sem tagadhatjuk, hogy van szaba dsajtó,
Szentoly, mint midőn az ementhali sajt ó,
Tudniillik, itt-ott mozog benn egy kukacz,
Melynek ugyan szabad dicsérni az urat,
De igazat szólni szép kevesen mernek
Mivel az nem tetszik minden Miniszternek.
Ah! ez valóban az *igéretnek* földé,
Hol a mit igernek, soh'sem lesz betöltve.
Hizzál tehát inkább mint sem apadj Imre,
Ugy is nem sokára vetközünk egy ingre ;
Te egy a száz közül csak a hájad miatt
Más nótát fujnak majd, mire megnől fiad,
Ki majd velünk azért fog vetközni ingre :
Hogy szert tehessen az utolsó fityingre.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváros Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram !

No egy varmegyivel mar van keveseb ország-
szágnak! Hevezs varmegye mar kapta biztost ;
pedig nem izz magyar biztosito tarsasagtul.
Ilyen *biztositasba* fogja riszesülnyi töb varmegye
izz: a mi neveztetik tüzkarbiztositasnak, Azir
lár tüzeskényi, mert *tüzből* lesz *kár*, aztán gyün
mingyart kár utan *biztositas*. Most oztan Hevezs
varmegye tiszta, is Komiszarius referalhat eki-
pen, „Comitat Hitzkopf ist Reiner!“

De mig ez nem adig megvan. Következi
fekete levezs.

Mar titokban megsugtak nekem büntetizs
pontokat, kiket refractarius varmegye elen fog-
nak fogantyuba venyi.

Primo. Comitatus Hevesiensis megfosztatik
edigi nevitül is fogja helyete kapnyi Comitatus
Csendesiensis elnevezist.

2. Kapesolt Belső-Szolnok varmegye neve
lesz Külső Szolnok t. i. a ki gyülsen szolnok-
kolnyi akarja, az menyen ki. Most asztán a Nimet
Berezi izz „Külső-Szolnok“ odakin beszilheti az
udvaron.

3. Pest-Miskolezi vasutat azirt izz nem vi-
szünk mar most Eger feli, hanem utba ejtünk
vele Ipolysághoz, a ki megirdemli.

4. Mithogy egri török virnek nagy be-
folyasa van varmegye szelemire, megparancsol-

tatik, hogy a ki vörös borabul fehiret nem esi-
nyal kitezer huszonnigy ora alat, anak a bora
az 1723-ik IX. T. ez. irtelmiben „lörének“ fog
deklaraltatnyi.

5. Paradi viz hazai parfümök sorabul ki-
törültetik.

6. Egy esztendeig nem adunk esöt Hevezs
varmegyinek.

7. Minekutana Hevezs varmegye töbi nines!
tehat reaja esendő rizs Kvotabul is egyib adok-
bul töbi varmegyikre kiosztatik.

8. Hevezs varmegyei tablabirok kapnak
notat ezutan nem ciganytul, hanem miniszte-
riumtul; azirt izz ciganyok tülük szamki-
vetetnek.

Is vigtire Hevezs varmegyei kipviselök ezu-
tan fognak fizetetnyi diurnum helyet 1848-diki
magyar bankoval, minthogy olyan nagyon sür-
getik asztat.

Azonkivül retentő stauromachia koripénsa
mikint hajdan Dozsa Gyuri, (de nem az a mi-
niszteri tanacsos, mert az derik ember) elib tü-
zezs miniszteri fauteuilben elevenen megsütete-
tik, azutan kiheztetet sugalmazot ujsagirok al-
tal elevenen szitharapdaltatik, vigezetre kitanult
steuerrevizorok által megnyuzatatik; töbi prin-
cipalisoknak riszint elevenen szajuk betömete-
tik, holmi egyel massal, riszint nemessigüktül
is parasztsaguktól megfosztatva, zsidok katego-

riajan izs tul degradaltatnak, gonosz hatarozatok pedig füleik levagatasaval haza bocsajtatnak.

Mindezekon felyül pedig orszaggyülisi decretum fog hozatatnyi, hogy az a part, melyhez Hevezs varmegye tartozik, örök időkre minoritási rabszolgasagba maragyon, mig csak a szabad költözködizs se fel nem hagyatvan neki — a baloldalrul a job oldalra.

Igy ni! Ez lesz aztan jól. Had megjegyne nek franya tigrisek is parduczok.

Most következi magat majd Pest varmegye. Csak nehezen kapnyi nekivalo Komiszariust. Csak Kapit meglehetnye kapnyi, az volna megint jó.

Hanem ad vocem: „a Kapite foetet piscis, mig most se nem talalunk egisz Pesten olyan embert, ki elvalaljon vizsgalo birosagot in causa „polgarmester, kapitan.“ Mindenik az mongya; hiszen targy olyan szip, hogy incognito, titokban akarki szivesen elvalal bene arbitriumot, de fnyes napal is nyomtatásban senki nem akar elvalalni dicsősiget. Is így folyvast nem jatszunk egyebet varoshaztiri nipszinhazban, mint egyik nap „Lepecsített polgarmestert“ másik nap „Sok zaj semmiirt.“ De mar meg izs untam.

alazatos szolgaja

Tallerossy Zebulon.

Utóirat.

Megtudakozodvan, hogy a vasuti utak ki-beipitisire valo nizve adosag csinalo törvényjavaslat a nagymiltosagosok is miltosagos fűrendeknél hittő napjan tárgyalatnyi fog, fölmentem karzatra in izs. Nem volt ugyan nagy a publicum oda fent; de lent izs oly ritkak voltak a született törvinycsinalok, mint az aratas utan a tablakon vannak a mig be nem hordodott kepis keresztok. A pinzügyi miniszter ur ü excellentiaja igen capacitalo argumentumokkal ki-megbizonyitota, mig a pispek uraknak izs — noha az egyik nagyon megkitelkedve csovalta az ü fejit, — milyen nagy az a alkotmanyosag, ha az ember filszazadra csinalhatya adosagokat. Iltek izs a nagymiltosagosok evel a jusval per extensum, unitono megvoksoltak neki a Gesettet. Nem izs csudalatos, ha az ember enek az alkotmanyosagnak megponderalya az ü retetesigit. Ötven alo esztendőig Magyarország constitutiojajat nem lehet lesz semmifile Bacl vagy Schmerling urnak sem el nem octroyazni, (divatos szó, azirt ilek vele) mert az egisz continens is tengerekentuli orszag vilag riszekben minden börzin — ünep is schabes napokat kivive — filszazadig minden napon fogjak kihirdetni hazank alkotmanyosagat.

Szép állapot ez a miénk !

Lenn szél sipol, fenn meg pásztor

Furulyál a domboldalon . . .

Igaz hát, hogy jól van dolgunk :

Hegyen völgyön lakodalom.

Rajta magyar, most vagy soha !

Legyen fényes dinom-dánom,

Adónk kevés, stempli nincsen,

S fináncz sem ül a dohányon !

Örülj, lángolj, mint tűz, mig ég,

Szép állapot ez a miénk !

Boldogságunk, mint a fűz-ág,

Nagyságában a földre csüng,

Nem csináltunk adósságot:

Nem is kell ám, hogy fizessünk !

Hadügy, pénzügy pompás rendben,

Magyar kéztől jól vezetve ;

Asztalunkon vasut-vonal,

S nevelésügy tervezete.

Nézzék meg hát, kik nem hinnék :

Szép állapot ez a miénk !

Kivül *hűvös*, belül *meleg*

Némelyeknek a levegő . . .

Másról mondják, azért nem jön,

Mert ott kívül *nagy beteg ő*.

Egyébképen vágnak haza,

Kecsegteti a sok *minden*,

Vidám arczok, boldog órák,

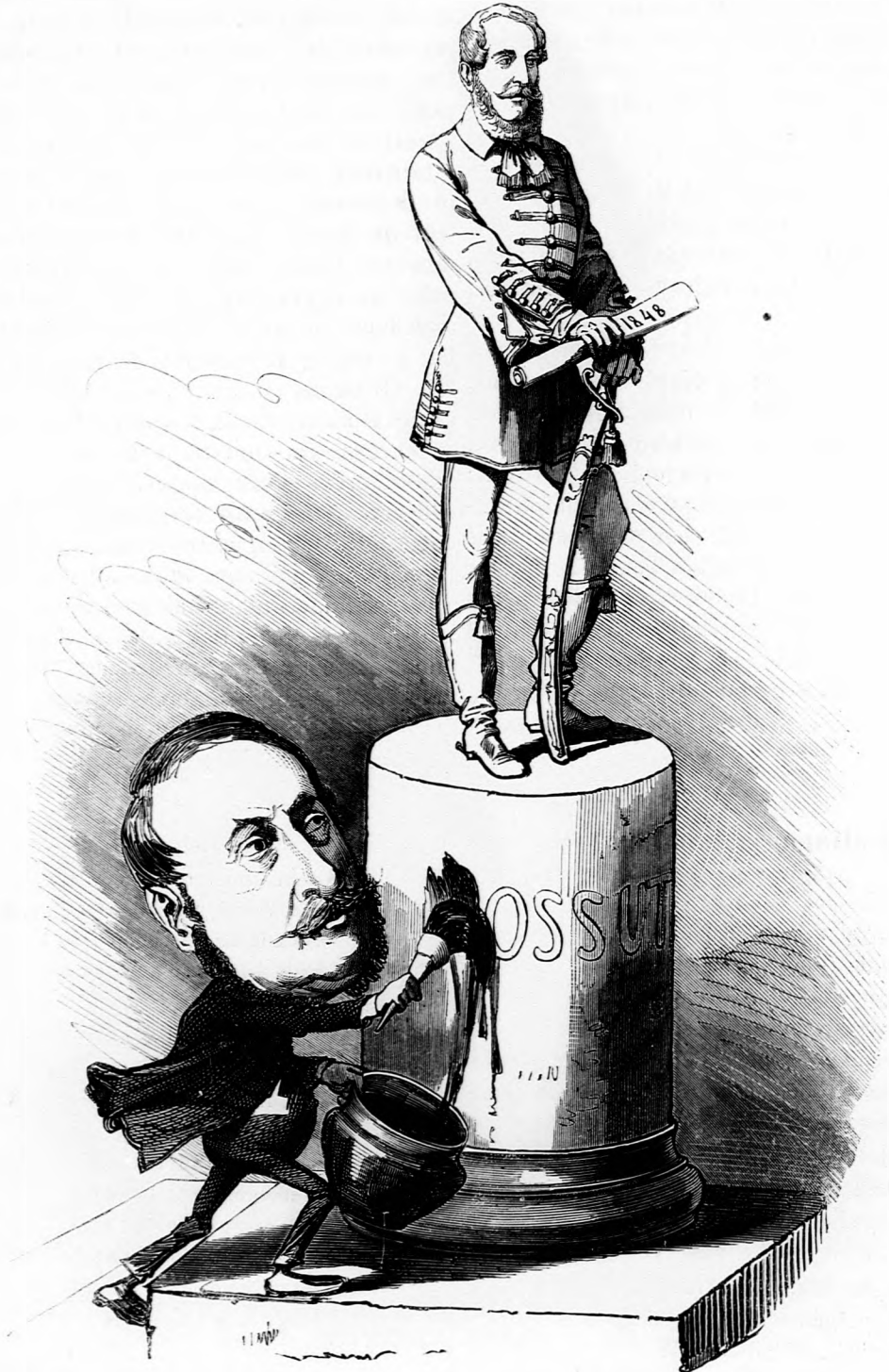
S *szép* jövendő *rózsa* színben !

Minden kebel jól érzi rég :

Hogy szép helyzet ez a miénk !

Sós Percz.

Ha te befektited az én Deákomat

Én is befektitem a te Kossuthodat

Ha te befeketited az én Kossuthomat

Ha a magyarok ilyen nagyon megharagusznak egymásra, utoljára minket fognak megszeretni.

Én is befektetem a te Deákodat.

Az üstökös okmánytarából.

Hírnök János lemondó levele.

Mit csináljak? Tovább már nem folytathatom; odáig csak elmentem, hogy Napoleonat megasztaljam, kit teljes életemben rablónak, kalandornak neveztem. De most jön az igazi Scylla és Charybdis.

Eddigi jelszavam volt: nem kell parlamenti kormány, hanem megerendszer. Most aztán a megerendszer hajbakap a felelős kormánynyal. Melyiknek fogjam pártját? Melyiket üssem? Egyiket sem üthetem.

Ez még nem elég.

A püspökök kapnak egy hatalmas pironatoriumot ő fölségétől a királytól.

Már most merrefelé csináljak frontot? Az én püspökeim ellen-e, vagy az én királyom ellen.

Egyiket sem teszem: megyek haza Budára országos levéltárnoknak.

Mert már hiába:

„Amicus vármegye, amicus püspöki kar, sed maxima amica a hivatal.“

Mulatság a provisorium alatt.

Vendéglösünk, bármi jó hazafi és emberbarát is különben, finanziaalis tekintetből eddigelé egy pár polgárbált adott. Ezek egyikében a helybeli es. k. pénztárnok, ki a legközelebbi adóharácsolás alatt a legkitünőbb érdemeket szerzett, éjfél után tovább nem nézhetvén a sok esárdást és francziát, egy pár *vereshasut* lökve a cigányoknak, walzert huzatni parancsolt. Ezt persze a *fiatóság* nem engedte, s miután az exequáló katonaság hadnagy-parancsnoka részükre áll, ki — daczára, hogy sült német — mint a veszett medve, ugy járta a esárdást, a walzer el is maradt. Megretirált hát a hős, különféle gyönyörű czimeket szórva ellencire megretirált az — ivószobába. De veszedelmére, mert a hadnagy utána ment, s magukra zárva az ajtót, kardját felkötve, oly épületes leczkét tartott, kardesörtetés-sel fűszerezve előadását, hogy a sógor jónak látta egy szót sem szólni, nehogy hüvöstre tétessék, mivel fenyegetve velt. Később hivatalos személyzetével elvonult egy koresmába és ivott reggelig.

A legközelebbi bálban pedig az adta elő magát, hogy . . . De előbb kezdem. H—n, a 61-ik nyár utóján egy népes uri névestélyen egy szép tajtékpipa elveszett, Rögton nagy lett a megütközés, minek következtében az épen jelen volt alkotmányos esküdt nagy bölcsen,

minden ellenzés daczára, motozást rendelt, az ajtókat bezáratta, s a beszólitott megyei vén pandurnak parancsolja, hogy motozza meg az egész társaságot, legelőször őt. Ugy is lett, s midön esküdt ur keresztül esett a bajon, előállt nagy hetykén egy hórihorgas egyéniség, hogy már most őt motozzák meg. Ezt is végig tapogatta hát a pandur, s midön a bokája táján járt a keze, elkiáltotta magát: „Marcezi öcsém! (igy hívják a hórihorgas egyéniséget) itt a pipa!“ A következés persze az lett, hogy Marcezi öcsém kirúgatott a társaságból.

1862-ben aztán Marcezi öcsém lett a mi *akadt* esküdtünk.

Tehát a 62-ki farsangon adott bálunkban az adta elő magát, hogy *akadt* esküdt ur lerendelt két cigányt a koresmából, hogy azok neki muzsikáljanak az ivószobában. Egy fiu bátor volt az ellen felszólalni, s a cigányok visszatérését követelni. Nojszen esküdt urnak sem kellett egyéb. Kirontott, és ékes kifejezésekben mutogatta ama fiu feletti hatalmát. De a fiu nem ijedt meg, és derekasan visszafeleltetett neki. Esküdt ur e hallatlan vakmerőségen dühbe jött és — elrohant. Hanem az ő elrohanása után előállt az ő kedves élete párja, és művészi ecset alá illő positurába téve magát, nyelvelt, hadonázott, védte férje hivatalos tekintélyét oly hangon és módon, minő a legaljasb kofának is becsületére vált volna. A piszkos vitának egy megyei pandur megjelenése vetett véget, ki elmondá, hogy őt esküdt ur a mából felrázván, azért küldte, hogy ama bátor fiut kötözze meg, s vigye bírói széke elé. De a vendéglős a fiuval s a pandurral rögton felkereste a — szintén *akadt* szolgabíró, s elbeszélte neki az egész dolgot. Mire a szolgabíró még saját hajduját adva a pandur mellé, erősen megparancsolá, hogy esküdt urat, ha a bálban van, vasalják meg, ha pedig nincs, az ajtóba álljanak és be ne ereszsék, hanem megvasalva börtönbe vigyék. Igen, de esküdt urnak hírül vivék az esetet, jónak látá tehát bírói székeben maradni, s magát többé a bálban nem mutatni.

A dicső Hadnagy Áron.

Nagy birtoka fekszik szerte . . .

Van kastély is vagy három.

A nagy lutriát megnyerte

A dicső Hadnagy Áron.

— szól az ekhó: . . nagy áron!

Szép ruhát vesz, hogy kitegyen

Egy-két grófon, meg bárón.

S az utcán nagy czifrán megyen
A dicső Hadnagy Áron.
— szól az ekhó: . . nagy áron!

A trafiknál stemplit eserél
Egy nagy zacsó krajczáron,
S fidibus helyett azzal él
A dicső Hadnagy Áron.
— szól az ekhó: . . nagy áron!

Ha kihág is, meg ne sértse,
Mert jót üt a zsandáron,
Vagy megkarmolja, mint vérese
A dicső Hadnagy Áron.
— szól az ekhó: . . . nagy áron!

Keresztül megy tüskén, bokron,
Városon és határon,
Azt mondja, hogy mindez csak lom,
A dicső Hadnagy Áron.
— szól az ekhó: . . nagy áron!

S hogy Krisztushoz hasonlítsák:
Szamaragol számaron,
Elgázol mindent, a mit lát,
A dicső Hadnagy Áron.
— szól az ekhó: . . nagy áron!

És így folytatgatja éltét,
Zord télen, mint hó nyáron;
A míg íthagy minket végkép
A dicső Hadnagy Áron.
— szól az ekhó: . . nagy áron!

Borkoresolyák.

— Abban az időben történt, midőn a becsületes, jó régi „oláh“ név helyett divatba kezdtek hozni a „román“ elnevezést, hogy bemegegy egy abrud-bányai németajku ember a járási bíróhoz s panasolja hogy ellopták a lovát. A kihallgatás folyamában azt kérdi a bíró: ki az, akire gyanuja van; a szegény káros felel hogy: ein Wallach. Felesattan erre a bureau embere s hatalmasan kezdi leczkézni a panaszlót, hogy azt a szót többet ki ne merje a száján eresztetni, mert az nem „Wallach“, nem „oláh“ már, hanem „román.“

Lassan-lassan csillapodván a harag, tovább folytatja a Nagyságos ur a kihallgatást, s kérdi, hogy milyen ló volt; mire a zavarba hozott, megleczkézett ember

így válaszol: ein Wallach (egy herélt), — oder ich bitte: ein roman.

— Stuczli beállit borotválni az öreg Pinkushoz. Művészete praktizálása közben kérdi tőle az öreg: no mi újság? Nem szolgálhatok semmi ujjal se. Micsoda borbély vagy te ha nincsenek mindig fris pletykáid; ha nem tudsz: hazudjál!

Stuczli zsebre rakta a leczkét.

Következő héten megint beállit a kundschafthoz. Megint kérdi az öreg: mi újság? Stuczli: elég szomorú újság, hogy itt meg itt, nem tudom hogy híjják azt a gazdag árendást, a mult éjjel megrohanták a zsványok, kirabolták, összeviessza kinozták feleségével együtt, tán azóta meg is haltak. Nosza felugrik az öreg azon szappanosan: jaj nekem! leányom! vöm! — Jancsi! kocsis azonnal fogj be!

Mikor az öreg kiér a pusztára, leánya, veje örömmel fogadják, és le segítik a kocsiról. Hát nem ölték meg benneteket! nem raboltak ki benneteket? No várj akasztófa borbély! most az egyszer saját pénzemmel fizetél ki, mikor magam tanítottalak rá: ha nem tudsz pletykát: hazudjál.

— Egy tekintetes tanár ur dohánnyal is szokott kereskedni. Egy physical előadásán azt magyarázta, hogy ha innen a földről egy fontnyi nehézségű testet a napba vimnénk, az ott huszonnyolez fontot fogna nyomni.

„Mért nem viszi hát a tekintetes ur a dohányát a napba eladni?“ kérdé egy naiv hallgató.

— Midőn legközelebb a rendőrség a megyei hatóság alá volt már rendelve X. megyében Y. városbeli magyar és sváb lakosok össze verekedtek s a esendőörök a főbb verekedőket összefogván, következő jelentéssel küldték be a megyei alispánhoz: „Tekintetes vice Gespan! Tienk magyar megvert, mienk német, — mienk német, megvert tienk magyar; azért rendeltük így, hogy legyen ugy. Datum X. 1867. N. N. k. k. Führer.“

— Csernátonyit üdvözik a bicskei és ozorai plebánusok és kérik, miután oly kegyelem osztható urrá lett, s miatta mártírságot is szenvedtek: segélyje őket egy kis kanonokságra.

— Fiam! miért nem tanulsz? nem lesz belőled ember. — „Hisz édesapámat is kicsapták ötödik iskolás korában, mégis szolgabíró.“

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM. Most aztán nem „quid juris?“
nem is „quid consilii?“ hanem „quid
bursae?“

— — A „Magyarország“ kifigurázza az ellenzéki fiataliságot, a miért tanácskoznia a Komlóban gyűltek össze. (Hátha a Magyarország táblabirái elfoglalták a muzsák fiai elől az anyai házat, mit tehessenek egyebet, mint hogy ők meg a Magyarország táblabirái elől foglalják el az ő studiumaik csarnokait?)

— — (No hát Urházy György kománk is megkapta a becsület-rend keresztjét Napoleontól.) Meg volt az neki már régen, csak hogy eddig nem merte viselni, csupán éjszaka, lefekvés után.

— — (Már most aztán van érdemrendes írónk elég! György barátunk szent becsületrendes, Lonkay barátunk szent Gergelyrendes, báró Eötvös, akadémiai elnökünk szent Guadaluprendes, Arany János szent Istvánrendes, Török János szent medzsidierendes, Vambéry szent persarendes; azonkívül a kiadónk és nyomdászunk Emich Gusztáv már köröskörül van aggasztva rendekkel. Ilyen rendes litteraturája csakugyan egy nemzetnek sincsen.) „Ordo est anima rerum“ azt mondja a diák: „az ordó a dolgoknak a lelke.“

— — A mi gymnasiumainkban olyan kézikönyvből tanítják Magyarországot történetét, melyben a szabadságharcok ily czimek alatt adatnak elő: Bethlen Gábor lázadása, Boeskey lázadása, Rákóczy lázadása. Képzeltetni a hozzá való szöveget. A fiataliság aztán elnevezte az egész könyvet szerzője után „Frankl Vilmos lázadásának.“

— — A párisi börzén valami csunya republikanus egy torzképet ragasztott ki, melyen Napoleon

mint policinello egy rudat balanciroz az orrán! a rúd végén fölül ama „fekete pontok“ Bismarck és Garibaldi. Mellette a császárné szilfdi ruhában szörnyen üti a nagy dobot, míg a császári herezeg mint pojáczó, hányja a czigánykereket. (No a ki azt pingálta, azt tudom, hogy oda küldik, a hol a bors terem.)

— — A pápa hadserege, mint egy gyűrű veszi körül Rómát; azt viszont mintegy második gyűrű veszi körül a veres inges felkelő sereg; azt a harmadik gyűrűt az olasz királyi hadsereg övedzi át; a harmadik gyűrűt, mint negyedik gyűrű, a reactio seregei fogják körül; hanem ha aztán még majd a negyedik gyűrűre is következik egy ötödik gyűrű: az lesz a furcsa *elgyűrűzés*.

— — A „Pesti Napló“ szerkesztője kinyilatkoztatja hogy a Kossuth-vitát ezennel berekeszti. (De hát valjón Kossuth berekeszti-e?)

Isztrikucz és Nasszalmiceszku.

I. Tudsz te diákul?

N. Már hogy ne tudnék?

I. Hát mit tesz az, hogy „quota hora“?

N. Hiszen az tótul van: azt teszi hogy „magas a quota.“

Magyar Miska és Német Miska.

Német Miska. Mért hordod olyan fenynyen az örödat egyszerre? hej!

Magyar Miska. Hogy ne hordoznám fenynyen az örömat? mikor nekünk is van már hetven millió forint adósságunk.

Német Miska. Azért ne légy olyan kevély, van nekünk hatvanszor anynyi: te is kapsz belőle, ne félj.

Előfizetés J O K A I lapjaira:

A HON	évnegyedre	5 frt 25 kr
	estilapjával együtt	6 „ — „
	az estilap különküldésével	6 „ 90 „
A HON ESTILAPJA	évnegyedre	1 frt 60 kr.
	kik a fölapot is járattják, évnegyedre	75 kr.
IGAZMONDÓ	egész évre	4 frt
	fél évre	2 „
	évnegyedre	1 „
ÜSTÖKÖS	egész évre	6 frt — kr.
	fél évre	3 „ — „
	évnegyedre	1 „ 50 „

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Országtút 19. sz. 2-ik emelet.)

Nyom. Emich G. m. akad. nyomd. Pesten. 1867.

(Barátok tere 7. szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Polák.